Prima instanță: Judecătoria ***** (sediul Centru), judecător: Suşchevici Daria
Dosarul nr. 2r-545/25 (2-25018811-02-2r-19032025)

D E C I Z I E

10 iulie 2025 mun. *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Roman Pascari și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părţilor*, recursul declarat de avocatul Talpalaru Evghenii în interesele lui Șveț Sergiu,

împotriva încheierii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 13 februarie 2025, prin care a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șveț Mariana și Ceban Galina împotriva lui Șveț Sergiu cu privire la partajarea averii comune și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 07 februarie 2025, Șveț Mariana și Ceban Galina au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Șveț Sergiu cu privire la partajarea averii comune și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantele Șveț Mariana și Ceban Galina au depus cerere de asigurare a acțiunii, prin care au solicitat aplicarea sechestrului asupra bunului mobil – mijlocul de transport marca Dacia Sandero, anul fabricației 2008, cu numărul de înmatriculare *****.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 13 februarie 2025 a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii înaintată de Șveț Mariana și Ceban Galina, și s-a aplicat sechestru asupra bunului mobil – mijlocul de transport marca Dacia Sandero, anul fabricației 2008, cu numărul de înmatriculare *****.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 06 martie 2025, prin

intermediul poștei electronice, avocatul Talpalaru Evghenii în interesele lui Șveț Sergiu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 13 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu adoptarea unei noi decizii de respingere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, avocatul Talpalaru Evghenii în interesele lui Șveț Sergiu a invocat că este de acord cu încheierea prin care a fost admisă cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Afirmă că reclamantul/intimat a promovat acțiune în instanță cu privire la partajarea averii comune, și anume a automobilului sus indicat, în esență intimata solicitând încasarea sumei de bani echivalent la cota parte din bunul mobil.

Tot aici menționează, că din momentul divorțului din anul 2022 până în prezent din partea lui Șveț Sergiu nu a fost vreo tentativă de a vinde mașina, ceea ce demonstrează că partea reclamantă nu poate invoca comportamentul de rea-credința a pârâtului.

Atrage atenția că suma care este solicitată de a fi încasată din contul pârâtul este de 33 781 lei cu titlul de sultă bănească din valoarea de piață a bunului pentru 1/4 cotă-parte din bunul mobil, sumă care este foarte mare, care în viitor nu ar fi posibil de încasat.

Comunică că pârâtul este angajat oficial în câmpul de muncă din anul 2012, și în cazul emiterii unei hotărâri prin care va fi încasată suma echivalentă cu cota-parte a reclamantei, va fi pasibilă de executat. La fel, menționează că pârâtul deține și cotă parte din bunul imobil comun, pe care reclamantele intenționează să o răscumpere de la pârât, iar, în cazul ajungerii la un numitor comun, ultimele vor putea diminua suma de 33 781 lei din costul cotei părți a bunului imobil deținut de pârât.

Susține că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, recurentul nu avea avocat, astfel acesta nu a avut posibilitatea de a negocia singur și a încheia o tranzacție de împăcare. Ulterior, pârâtul la data de 03.03.02025 a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Evghenii Talpalaru, iar, la moment se întreprind toate măsurile pentru a soluționa cauza amiabil.

La fel, susține că la momentul aplicării măsurii de asigurare a acțiunii, judecătorul urma să verifice temeinicia cererii în vederea evitării riscului de a fi în imposibilitatea de executare a eventualei hotărâri, or cerințele reclamantului de asigurare a acțiunii în modul solicitat, nu corespund scopurilor specificate în art.174 Cod de procedură civilă.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 13 februarie 2025, iar, la actele cauzei lipsește dovada recepției încheierii contestate de către recurent.

Astfel, recursul declarat de avocatul Talpalaru Evghenii în interesele lui Șveț Sergiu împotriva încheierii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 13 februarie 2025 se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte personae.

Articolul 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context, Colegiul judiciar notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități:

sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Colegiul notează că prin acțiunea înaintată împotriva lui Șveț Sergiu, reclamanții/intimați Șveț Mariana și Ceban Galina au solicitat partajarea averii comune și compensarea cheltuielilor de judecată.

În speță, Colegiul notează că pretențiile formulate în prezentul litigiu vizează inclusiv bunul mobil– mijlocul de transport marca Dacia Sandero, anul fabricației 2008, cu numărul de înmatriculare *****.

Colegiul civil reține că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea reprezentantului reclamantelor Șveț Maria și Ceban Galina, avocatul

Țmocno Ina, și a aplicat sechestru asupra mijlocul de transport marca Dacia Sandero, anul fabricației 2008, cu numărul de înmatriculare *****. Or, oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare se confirmă prin existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, manifestat prin pericolul de înstrăinare a bunului mobil litigios.

Instanța de fond, adoptând soluția respectivă, a reieșit din obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei, natura pretențiilor formulate, comportamentul pârâtului și urmare a acestor date, corect a concluzionat asupra existenței unui risc de a nu fi executată eventuala hotărâre. Or, în speță, există un pericol real şi iminent de imposibilitate a executării eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Colegiul judiciar reliefează că la caz, măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamanților/intimați, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate.

Prin urmare, Colegiul nu va accepta motivele invocate de recurent cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prima instanță nu a acționat arbitrar ci, având la bază prevederile legale, a instituit o măsură provizorie, de limitare temporară, urmărind scopul conservării patrimoniului pârâtului Șveț Sergiu, pentru a asigura executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Este de menţionat, că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

În cumulul celor expuse, Colegiul reține că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea depusă de reclamantele Șveț Mariana și Ceban Galina cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar remarcă că recurentul nu a invocat careva temeiuri de casare a încheierii contestate, or acestea au reprodus normele de drept cu privire la asigurarea acțiunii.

Iar, argumentele invocate de avocatul Talpalaru Evghenii în interesele lui Șveț Sergiu în recurs țin de fondul cauzei, asupra cărora urmează să se expună prima instanță.

La acest capitol, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor.

Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greşelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului sânt similare și nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de avocatul Talpalaru Evghenii în interesele lui Șveț Sergiu urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 13 februarie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Talpalaru Evghenii în interesele lui Șveț Sergiu.

Se menține încheierea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 13 februarie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șveț Mariana și Ceban Galina împotriva lui Șveț Sergiu cu privire la partajarea averii comune și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Roman Pascari

Constantin Roșca